

Scénář k rozhlasové reportáži - ZŠ Bakalka

1.vstup:

Petr Voznica, narozený 7. listopadu 1954, původním zaměřením chemik se specializací na vojenskou toxikologii a jadernou chemii. Po vystudování vysoké školy pozemního vojska ve Vyškově se stal velitelem v mnoha různých misích v československé a později české armádě. Dnes ho ale známe hlavně díky jeho působení v české diplomacii na pozici velvyslance.

pamětník: 2:31,78 - 2:39,80

„Dostal jsem nabídku od pana prezidenta Václava Havla, dej mu pánbůh nebe, abych šel do diplomacie.“

2 vstup:

Působil ve 3 zemích. Litvě, Iráku a Slovinsku, ale nás nejvíce zaujalo jeho vyprávění o pobytu v Iráku.

pamětník: 3:46,96 - 3:48,88

„Měl jsem tam jít na jeden rok...“

pamětník 4:22,41 - 4:34,90

...No a byl jsem tam na den a na hodinu čtyři roky. Za tu dobu jsem tam poznal 4 americké velvyslance, pět německých velvyslanců, čtyři francouzské, a tak bych mohl pokračovat.“

3.vstup:

A co dělal pan Voznica celé ty čtyři roky?

pamětník: 18:15,33 - 18:25,76

„Například jsme měli jednání na jihu Iráku v Bastře, protože tam české továrny opravovaly jejich rafinérie...“

pamětník: 18:33,09 - 18:44,88

...A jim se tam něco pokazilo a naši to tam jeli opravit, a ten díl, který měl přijít v Kuvajtu, se poškodil, a oni řekli že teda od té zakázky odchází, tak jsem tam přiletěl.“

pamětník: 18:49.91 - 19:07.51

„Bydlel jsem v hotelu uprostřed Bastry, ráno jsem šel na snídani a teď tam vcházeli náměstek ministra průmyslu, a říká: „Co tady děláte?“ Říkám: „Já tady bydlím.“ „A vy jste se snad zbláznil, tady nebydlí nikdo z Iráčanů!“ Jsem říkal: „No tak mě tady ubytovali a je to tady vcelku v pohodě.“

4.vstup:

Vedle takových veselých příhod pan Voznica zažil i spoustu dramatických chvilí jako z filmu, kde mu občas šlo i o život.

pamětník: 6:37.41 - 6:58.97

„Já vždycky říkám, že nejbližší smrti jsem byl jako ten sloupek tady. To když jsme na kontrolním stanovišti čekali, až nás američtí vojáci zkontrolují. A v této vzdálenosti od nás se odpálil v autě sebevražedný atentátník s náloží. Takže to naše obrněné autíčko poposkočilo o metr a půl až dva dozadu...

pamětník: 07:00.69 - 07:04.10

„Ale bylo to jako dobré, přežili jsme to.“

5.vstup:

Pana Voznicu se snažili nejednou i zabít, naštěstí se to nevydařilo a mohl se s námi podělit o svoje příběhy a zážitky s nimi spojené. Nyní si užívá zaslouženého důchodu se svojí rodinou v malebné vesničce u Brna.

6.vstup:

Chtěly bychom moc poděkovat panu Voznicovi za čas, který si na nás udělal. A nakonec bychom se s vámi chtěly podělit o moudro, kterým se pan Voznica řídí celý život.

pamětník: 40:33.20 - 40:44.38

„Ani sebevětší píle řídicího pracovníka nenahradí dobrý tým spolupracovníků s jasnou vizí a přesně formulovanými úkoly.“